herpy

GRODOR

Australian Green Treefrog

Ranoidea caerulea

Ranoidea caerulea är en stor, lugn och knubbig trädgroda på 7-12 cm från norra och östra Australien och södra Nya Guinea. Den är härdig, kan leva i mer än 20 år och räknas som en av de enklaste grodorna att hålla. Det största problemet i fångenskap är att den äter allt den kan gapa över och lätt blir för fet.

Familj: Pelodryadidae Tidigare namn: *Litoria caerulea; Pelodryas caerulea* **Mild hudgift**

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**7-12 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**7-20 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Savann, torrskog och våtmark**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Nybörjare**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, natt	**19-22 °C**
Luftfuktighet	**80-95 %**
Vatten	**Vattendel** djup 2-10 cm
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma, parvis eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Könsmogen	**24 mån.**
Ägg per läggning	**150-2 000**
Läggningar per år	**3-4**
Kläckning	**1-3 dagar**
Larvtid	**30-60 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och färdigfoder**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Ranoidea caerulea är en av Australiens största trädgrodor. Vuxna djur mäter 7-12 cm från nos till kloak. Kroppen är bred och kraftig, munnen stor, och på fingrar och tår sitter stora, runda häftskivor. Över ögat och trumhinnan ligger ett tjockt hudveck, irisen är gyllene och pupillen vågrät.

Ryggen är normalt gräsgrön, men grodan kan byta färg efter humör och omgivning och bli brun. Vissa djur har små, oregelbundna vita fläckar, och i fångenskap har djur med fler fläckar avlats fram. Hanen har en skrynklig, grå till gulaktig strupsäck; honans strupe är vit och huden strammare. Honorna är normalt störst.

Arten var den första australiska grodan som beskrevs vetenskapligt, av John White 1790. Artnamnet caerulea betyder blå: de första exemplaren skadades av konserveringsvätskan, som löste upp det gula pigmentlagret i huden, så att grodorna såg blå ut. Arten har sedan flyttats mellan flera släkten och är ofta känd under det äldre namnet *Litoria caerulea* och på senare tid också som *Pelodryas caerulea*. Sedan 2020 vet man att den i själva verket är ett artkomplex och att en del av bestånden på Nya Guinea hör till en annan art.

Hudgift: Grodan har stora hudkörtlar i nacken, och sekretet innehåller peptider (caeriner) med antibakteriell och antiviral verkan samt caeruleiner, som verkar som ett matsmältningshormon. Arten är inte känd för att vara särskilt giftig för människor, men hudsekretet är biologiskt aktivt. Tvätta händerna efter kontakt och rör inte vid ögon och mun efteråt.

Temperamentet är lugnt och förtroendefullt, och grodan sitter gärna fritt framme.

Utbredning och livsmiljö

Ranoidea caerulea lever i norra och östra Australien: i norra Western Australia från Kimberley, i norra Northern Territory, i nordöstra South Australia och i större delen av Queensland och New South Wales. Utanför Australien förekommer den i låglandet på södra Nya Guinea, både i den indonesiska och den papuanska delen, från Papua i väster till trakten kring Port Moresby, och den är särskilt talrik på Daru. På Nya Guinea är förekomsterna spridda. Om artkomplexet delas upp ytterligare kan bestånden här komma att räknas till en annan art.

Arten är införd till Florida, där det bara finns små bestånd, och till Nya Zeeland, där beståndet sannolikt är utdött. De införda bestånden hör inte till det ursprungliga utbredningsområdet.

> **Naturlig utbredning:** Australien, Indonesien och Papua Nya Guinea.

LIVSMILJÖ

Ranoidea caerulea är mycket anpassningsbar och förekommer i många naturtyper: fuktiga kustnära områden, fuktig och torr skog, träsk och i torra trakter nästan ökenliknande stäpp, så länge det finns vattensamlingar att leka i. Den lever också nära människor och sitter gärna på fönsterbräden, i vattentankar och stuprör och i badrum, där det är svalt och fuktigt. Stuprör och tankar förstärker hanarnas läte.

Grodan är mest aktiv på natten. På dagen vilar den på svala, fuktiga och mörka platser, ofta flera djur tätt tillsammans. Huden avsöndrar ett vaxartat överdrag som begränsar avdunstningen, och under torra perioder gömmer sig grodan i håligheter i träd, under bark och sten eller gräver ner sig och omger sig med en kokong av avstött hud och slem.

Lektiden infaller på våren och sommaren på södra halvklotet, från september till mars, när hanarna kväker från vegetationen kring lekdammarna. Temperatur och luftfuktighet i naturen är inte dokumenterade.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

Skötsel

TERRARIET

Ett par *R. caerulea* kan hållas i ett terrarium på 45 × 45 × 60 cm. En grupp på 3-4 djur behöver minst 60 × 45 × 60 cm. Höjden betyder mer än golvytan, eftersom grodan klättrar, och locket måste sluta tätt men ha god ventilation.

Plantera med kraftiga växter som gullranka, *Monstera*, *Philodendron* eller bromelior, för grodorna är tunga och hårdhänta mot växterna. Grenar och korkbark ger sittplatser. Bottensubstratet kan vara kokosfiber eller fin jord, som inte skadar grodan om den sväljer lite, eller bara en bar glasbotten. Undvik småsten och grus. Grodan är inte skygg och har inget större behov av gömslen, men ge den ett par skuggiga platser.

En vattendel på 8-10 cm är en fördel, så att det är enkelt att styra luftfuktigheten och eventuellt föda upp; det ska vara lätt att ta sig upp ur, t.ex. via grenar eller stora stenar, eftersom grodan inte simmar särskilt bra. Arten äter mycket, så avföring och rester måste tas bort regelbundet. Håll bara djur av samma storlek ihop, eftersom större djur äter mindre.

TEMPERATUR

Håll terrariet på 24-28 °C på dagen och 19-22 °C på natten. En liten skillnad mellan varma och svalare platser i terrariet låter grodan välja själv.

Värm med en termostatstyrd värmematta på sidan av terrariet eller en svag värmelampa i ett välventilerat terrarium. Använd inte värmestenar och låt inte grodan kunna sitta direkt på en värmekälla. Ha en termometer uppe och en nere, för värmen samlas högt upp. En egentlig vintervila är inte nödvändig; en svalare period används bara för att få igång avel (se avel).

Läs mer: Värme och temperatur Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Duscha terrariet en gång om dagen så att luftfuktigheten hålls på 80-95 %. Med en stor vattendel som håller fukten räcker det att spraya var 3.-4. dag. Arten tål torrare luft än de flesta trädgrodor, tack vare den vaxartade huden, men den måste alltid ha tillgång till vatten, och stillastående, fuktig luft kan ge luftvägsproblem. God ventilation är därför lika viktig som sprayningen.

Spraya med regnvatten eller avklorerat kranvatten, gärna på kvällen när grodan vaknar. Låt botten torka upp lite mellan sprayningarna, så att den inte blir geggig.

VATTEN OCH VATTENKVALITET

R. caerulea ska alltid ha tillgång till vatten. En fast vattendel på 8-10 cm med lätt tillgång upp är bra, men en stor, låg vattenskål som är lätt att ta ut och rengöra går också att använda. Ett vattendjup på 2-10 cm passar därför. Grodan sitter gärna i vattnet och tar upp det genom huden.

Använd regnvatten eller kranvatten som har behandlats mot klor eller fått stå ett par dagar. Destillerat vatten saknar mineraler och bör inte användas i vattenskålen. Byt vattnet ofta, för grodan äter mycket och smutsar ner i motsvarande grad. En vattendel kan hållas ren med ett litet filter. Använd aldrig tvål eller rengöringsmedel, för amfibier tar upp ämnen genom huden.

LJUS OCH UVB

Grodan behöver inget annat ljus än det som växterna kräver. Lysrör är att föredra framför glödlampor, eftersom de värmer mindre, och överhettning och uttorkning stressar grodorna. Ha ljuset tänt 12-14 timmar om dagen. UVB är valfritt; väljer du det, använd en svag källa (Ferguson-zon 1) med gott om skugga och byt röret varje halvår. Håll under alla omständigheter en fast dygnsrytm med mörka nätter.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Vuxna *R. caerulea* äter syrsor, vandringsgräshoppor, spyflugor och dubia-kackerlackor och tar också daggmaskar. Vaxmott-larver, mjölmaskar och andra larver är godbitar i små mängder. Ungdjur på 10-35 mm äter bananflugor, husflugor, små syrsor och silverfiskar. Undvik nyfödda möss, som göder och är en onaturlig kost, och ge aldrig eldflugor av släktet *Photinus*, som kan döda grodan.

Ungdjur matas dagligen eller varannan dag. Vuxna matas 2-3 gånger i veckan. Ge bara så mycket som grodan äter på 10-15 minuter, och mata de foderdjur som grodan ska ha med grönt och spannmål innan. Pudra födan med ett kalk- och vitaminpulver.

Arten blir lätt för fet, och det finns ett bra tecken att gå efter: hänger hudvecket mer än halvvägs ned över trumhinnan får grodan för mycket att äta; hänger det inte ned alls är grodan för tunn och möjligen sjuk.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

R. caerulea är lugn och inte skygg och sitter ofta synligt framme. Den hoppar inte mycket, utan väntar på att ett byte ska komma förbi och hoppar sedan de sista 10-15 cm. Arten är inte social utanför lektiden och kan hållas ensam, i par eller i grupper av jämnstora djur. Hanarna kväker högt med ett djupt, upprepat "brawk", särskilt när luftfuktigheten stiger, så terrariet hör inte hemma i ett sovrum.

Arten tål hantering bättre än de flesta amfibier, men bör ändå bara hanteras när det är nödvändigt. Huden är ömtålig, så händerna ska vara rena från tvål och kräm och vara fuktiga, eller så kan du använda en genomskinlig burk. Tvätta händerna efteråt.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Könen känns igen på strupen: hanen har en skrynklig, grå till gulaktig strupsäck, och honans strupe är vit med spänntare hud. Hanarna kan få mörka parningsknölar på tummen, och honorna är normalt störst, men storleken ensam är inte ett säkert kännetecken. Ungdjur går inte att könsbestämma, så köp en liten grupp på 4-5 djur om du vill ha båda könen. Djuren blir könsmogna efter omkring två år.

PARNING

I naturen leker arten efter kraftigt sommarregn. I fångenskap kan man få igång leken genom att sluta spruta i 5-6 veckor och sänka temperaturen till omkring 22 °C, med 10 cm vatten och 10 timmars ljus. Därefter återgår man gradvis till normala förhållanden och sprutar kraftigt. En regnkammare kan också användas. Hanen omfamnar honan bakom frambenen, och hon lägger äggen medan han befruktar dem. Ett par kan lägga 3-4 kullar per år.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger 150-2000 ägg per läggning, typiskt flera hundra, i stillastående vatten. Hon skjuter ut äggen med så stor kraft att de passerar genom hanens spermamoln. Äggen är bruna, 1,1-1,4 mm och omgivna av klar gelé. De flyter först och sjunker inom ett dygn. Det finns ingen yngelvård, så ta ut de vuxna eller flytta äggen till ett separat kar.

Grodynglen är 8 mm när de kläcks och blir upp till 44 mm före metamorfosen. De simmar i alla vattenlager och lever av alger och i fångenskap av torrfoder för akvariefisk. Mata dagligen, byt vattnet ofta och fördela dem på flera kar om de blir många.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

METAMORFOS

Äggen kläcks efter 1-3 dagar. Grodynglen behöver minst en månad för utvecklingen, vanligtvis omkring sex veckor, och de flesta har genomgått metamorfosen inom två månader. Under goda förhållanden kan det gå på så lite som 2-3 veckor, medan enstaka grodyngel kan stanna i vattnet upp till ett år, särskilt vid låga temperaturer.

När frambenen kommer fram ska grodynglet lätt kunna ta sig upp ur vattnet. Sänk vattenståndet och lägg i sneda stenar, kork eller flytande växter så att det kan klättra upp och inte drunknar.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyss förvandlade ungdjuren kan vara mycket små och ska matas dagligen med bananflugor och pyttesmå syrsor, pudrade med kalk, tills de kan ta större föda. Håll dem i ett fuktigt uppfödningsterrarium med växter och en låg vattenskål.

Sortera ungdjuren efter storlek, för kannibalism förekommer både bland ungdjur och vuxna. Köp hellre halvstora djur än alldeles nyss förvandlade, eftersom de är mycket härdigare. Hur snabbt ungdjuren växer till vuxen storlek är inte dokumenterat.

Hälsa och vanliga misstag

R. caerulea är härdig, men samma problem återkommer:

- Övervikt: för mycket föda ger fettveck över ögon och trumhinna och förkortar livet. Följ hudfållen över trumhinnan och mata sparsamt.
- Hudinfektioner: rödaktiga eller blåaktiga missfärgningar och vita, vattvita eller svampiga områden, särskilt på nedre buken, kring kloaken och på insidan av bakbenen, orsakas av bakterier och svampar och kräver snabb behandling.
- Luftvägsproblem vid dålig ventilation.
- Kramper eller darrningar i benen vid hantering är ett varningstecken, ofta förknippat med brist på kalk och vitaminer.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) förekommer i vilda australiska grodbestånd. Släpp aldrig ut grodor eller grodyngel i naturen.

En frisk groda sitter mest i terrariets övre del, är kraftig och muskulös och har stor aptit. En sjuk groda sitter oftare på botten och verkar smal. Sök en veterinär med kunskap om amfibier och isolera djuret om det inte mår bra.

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.